

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ט"ו ע"ב

הקדמת תיקוני הזוהר

♦ הקטע מתחיל בדף הקודם (ט"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ♦

טקסט התיקונים

הו"י נטיל לשמאלא דאיהו גבורה, וחתים ביה לעותרא, וביה הרוצה להעשיר יצפין, וו"י פנה למזרח, ונטיל ליה עמודא דאמצעי, וחתים ביה בני, וי"ה נטיל ליה ירכא ימינא, ואסתכל ביה לעילא, וחתים ביה חיי, הי"ו נטיל ליה ירכא שמאלא, ואסתכל לתתא, וחתים ביה מזוני, אסתכל לעילא לגבי חכמה, ואתקשר בירכא ימינא, וחתים ביה חיים, בגין דחכמה עליה אתמר (קהלת ז ב) והחכמה תחיה בעליה, אסתכל לעילא לגבי אימא עלאה, ואתקשר בירכא שמאלא, וחתים ביה מזוני, יו"ה פנה למערב בצדיק, דאיהו ערוב, דתמן מתערבין כל חיילין, ואתכליל בח"י אתון, דאינון יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וו"י, אלין אינון י"ח אתון, דבהון ח"י עלמין אתקרי, וצדיק בהון אתקרי ח"י עלמין.

תרגום לעברית

אהי"ה הוא יה"ו ו', שהוא כלול מששה צדדים שבהם חותם ששה צדדים, והם: יה"ו הו"י וו"י וי"ה הי"ו יו"ה. יה"ו נוטל לו ימין, שהוא חסד, וחותם בו לחכמה, ובו הרוצה להחכים ידרים. הו"י נוטל לשמאל, שהוא גבורה, וחותם בו לעשר, ובו הרוצה להעשיר יצפין. וו"י פנה למזרח ונוטל לו עמוד האמצעי, וחותם בו בנים. וי"ה נוטל לו ירך ימין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו נוטל (נוסע) לו ירך שמאל

ומסתכל למטה, וחותם בו מזונות. מסתכל למעלה לחכמה ונקשר בדרך ימין, וחותם בו חיים, משום שעל החכמה נאמר, והחכמה תחיה בעליה. מסתכל למעלה לאם העליונה ונקשר בדרך שמאל וחותם בו מזונות. יו"ה פנה למערב, בצדיק שהוא ערוב, ששם מתערבים כל החילות, ונכלל בשמונה עשרה אותיות, שהם: יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וה"י. אלו הן שמונה עשרה אותיות שבהן ח"י העולמים נקרא, והצדיק בהן נקרא ח"י העולמים.

טקסט התיקונים

כל הויות אליו מאמא עלאה תליין, דאיהי חיים, וצדיק על שמיא אתקרי ח"י, חיות המרכבה על שמה אתקריאו, בגין דאיהי אימא עלאה חיים, כמה דאת אמר עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ואיהי מרכבה לחכמה.

תרגום לעברית

כל ההיוויות הללו תלויות מהאם העליונה שהיא חיים, וצדיק על שמו נקרא ח"י, חיות המרכבה על שמה נקראו, משום שהאם העליונה היא חיים, כמו שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא מרכבה לחכמה.

טקסט התיקונים

מלכות תמן ה', ובה אתקרי יהו"ה בשלימו, שבעה זמנין אתקריאת בה, יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואית בהון כ"ח אתון דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כ"ח יהו"ה, ובאלין שבעה שמהן אתקריאת היא בת שבע, ועליהו אתמר (תהלים קיט קסח) שבע ביום הללתיך.

י"ה תְּלָתִין וּתְרִין זְמַנִּין בְּתַלְתִּין וּתְרִין אֲלֵהִי"ם, אֵינִין ל"ב נְתִיבוֹת חֻכְמָה א' עִם י"ה
אֵי"ה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

י'ה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם פְּעָמִים בְּשִׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֲלֹהִי"ם, הֵם ל"ב נְתִיבוֹת חֲכָמָה, א' עֵם י'ה - אִיהַּ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

והמשכילים איננו היכליין וציריין דגנתא דעדן, כלהו מצויירין ומרוקמין באתוון.

וְהַמְשַׁכְּלִים - אֹתָם הֵיכָלוֹת וְצִיּוּרִים שֶׁל גֶּן עֵדֶן, כָּלֵם מְצִיּוּרִים וּמִרְקָמִים בְּאוֹתִיּוֹת.

א ציורא דהיכלא גניזא דאיהי אנכ"י, דסליק לחושבן כס"א, ואיהו מצוייר בנקודין, דאינון ככלביא דנהרין פרקיעא ובהון מצויירין נשמתין ורוחין ונפשין דצדיקיא.

א - ציור של היכל גנוז, שהוא אנכ"י, שעולה לחשבון כס"א, והוא מציר בנקודות, שהם פכוכבים שמאירים ברקיע, ובהם מצירות נשמות ורוחות ונפשות של הצדיקים.

וְצִיּוֹרָא דִּילִיָּה כְּגֻוְנָא דָּא א דָּא אִיהִי דִּיוֹקְנָא דְקֻמְץ [צִיּוֹר] דְּאִיהוּ נִיצוּץ וְרָקִיעַ, נִיצוּץ אִיהוּ כֹכַב, וְעִלִּיהּ אֲתָמַר (במדבר כד יז) דְּרָךְ כֹּכַב מִיַּעֲקֹב, רָקִיעַ וְקָם שְׂבֹט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיהוּ כֹכַב חֲמָה דְנִהָרָא בְּרָקִיעָא, עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה, לְתַתָּא אֲתַפְּלָג א כְּגֻוְנָא דָּא א סִיְהָרָא דְתַחוּת רָקִיעַ וְתַרְוִיָּהּ בְּצִיּוֹרָא דָּא () כַּד יִיְתִי סַמָּא''ל לְאַסְתַּכְּלָא בָּהּ לְתַתָּא אֲסַתְּכַלְת לְעִילָא, וְאַתְּכַסִּיאת אֲנַפְהָא מִנִּיהּ, וְהִדְרַת אֲנַפְהָא מִנִּיהּ לְתַתָּא, וְאִיהִי אֲתַרְחָקָא מִנִּיהּ.

תרגום לעברית

וְצִיּוֹר שָׁלוּ כְּמוֹ זֶה: . זוֹהִי דְמוּת הַקֻּמְץ, שֶׁהוּא נִיצוּץ וְרָקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא כּוֹכַב, וְעִלּוֹ נֶאֱמַר דְּרָךְ כּוֹכַב מִיַּעֲקֹב. רָקִיעַ - וְקָם שְׂבֹט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא כּוֹכַב חֲמָה שְׂמַאִיר בְּרָקִיעַ, וְעֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ לְמַטָּה נִחְלָק א כֹּזָה, ' א, לְבָנָה שְׂמַתַּחַת הָרָקִיעַ, וּשְׁנֵיהֶם בְּצִיּוֹר זֶה: (צִיּוֹר) כְּשֵׁיבָא סַמָּא''ל לְהַסְתַּכְּלָא בָּהּ לְמַטָּה, מְסַתְּכַלְת לְמַעְלָה וּמְכַסָּה אֶת פְּנֵיהָ מִמֶּנּוּ, וּמַחְזִירָה פְּנֵיהָ מִמֶּנּוּ לְמַטָּה, וְהִיא מְתַרְחַקַת מִמֶּנּוּ.

טקסט התיקונים

בְּהָהוּא זְמַנָּא, תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוּפָר בִּכְסָה לְיוֹם חֲגֵנוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בְּיִרְחָא דְאַתְּכַסִּיא בֵּיהּ סִיְהָרָא, וּמָאן הוּא דְמְכַסִּי עָלֶיהָ יְהו''ה, דְּכֵן סָלִיק א בְּחֻשְׁבּוֹן, ' י' לְעִילָא ' י' לְתַתָּא ו' בְּאֲמָצְעִיתָא, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהו''ה הוּא שְׁמִי וְכו'.

תרגום לעברית

בְּאוֹתוֹ זְמַן, תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוּפָר בִּכְסָה לְיוֹם חֲגֵנוּ. בְּאִיזָה חֲדָשׁ? בַּחֲדָשׁ שֶׁבּוּ מִתְּכַסָּה הַלְבָּנָה. וּמִי הוּא שֶׁמְכַסָּה עָלֶיהָ? יְהו''ה, שֶׁכֵּן עוֹלָה א בְּחֻשְׁבּוֹן: ' י' לְמַעְלָה, ' י' לְמַטָּה, ו' בְּאֲמָצַע, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וְכו'.

ב היכל לא לנקודה, גג דילה איהו רקיע, ואיהו פתח עליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים פריעה, ואיהו ו' דמכסי על נקודה עלאה ותתאה ואמצעיתא, כגוונא דא ו' (נ' א' א) (א) (נ' א' ב).

תרגום לעברית

ב - היכל לנקודה, הגג שלה הוא רקיע, והיא פתח - עליו נאמר נוטה שמים פריעה, והוא ו' שמכסה על הנקודה העליונה והתחתונה והאמצעית, כמו זה: ו' (ציור) (א) (ב).

טקסט התיקונים

צ תרין נצוצות דאז צ אינון צר"י, תרי ראשין דצ אינון תרין דע'.

תרגום לעברית

צ - שני נצוצות של האות צ' הם צירי. שני הראשים של צ' הם שנים של ע'.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ט"ז ע"א) ♦

טקסט התיקונים

ש אית לה תלת ראשין, ואנון סגו"ל, ואנון תלת נקודין שר"ק. ז (נ' א' ו') רישא דילה חל"ם חיר"ק שור"ק בו', קוצא מלגאו חיר"ק קוצא דאז ג', וכלא אתרמיז באזא, נקודה לעילא חל"ם נקודה לתתא חיר"ק באמצעיתא שור"ק כגוונא דא ו', ועוד תרין נקודין דאז א אינון צר"י, ואינון שב"א, ואינון בדיוקנא אחרא א, כגון י' לעילא, ו' באמצעיתא, ד' לתתא, א (נ' א' ד) איהו קוצא לעילא, קוצא לתתא, קוצא באמצעיתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, כלא איהו א, אתוון אחרניז היכלין וכסויין לאלין אתוון, וכלא איהו מרוקם

ש - יש לה שלשה ראשים, והם סגו"ל, והם שלש נקדות שר"ק, ז' (ו), הראש שלה חל"ם חיר"ק שור"ק ב', קוץ מבפנים, חיר"ק קוץ של אות ג', והכל נרמז באות א'. נקדה למעלה - חל"ם, נקדה למטה - חיר"ק, באמצע - שור"ק, כמו זה: ו ועוד שתי נקדות של אות א', הם ציר"י והם שב"א, והם בדמות אחרת א, כמו י' למעלה, ו' באמצע, ד' למטה. א (ד) היא קוץ למעלה, קוץ למטה, קוץ באמצע, והוא סגו"ל והוא שור"ק שלש נקדות, הכל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והכל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים כראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.